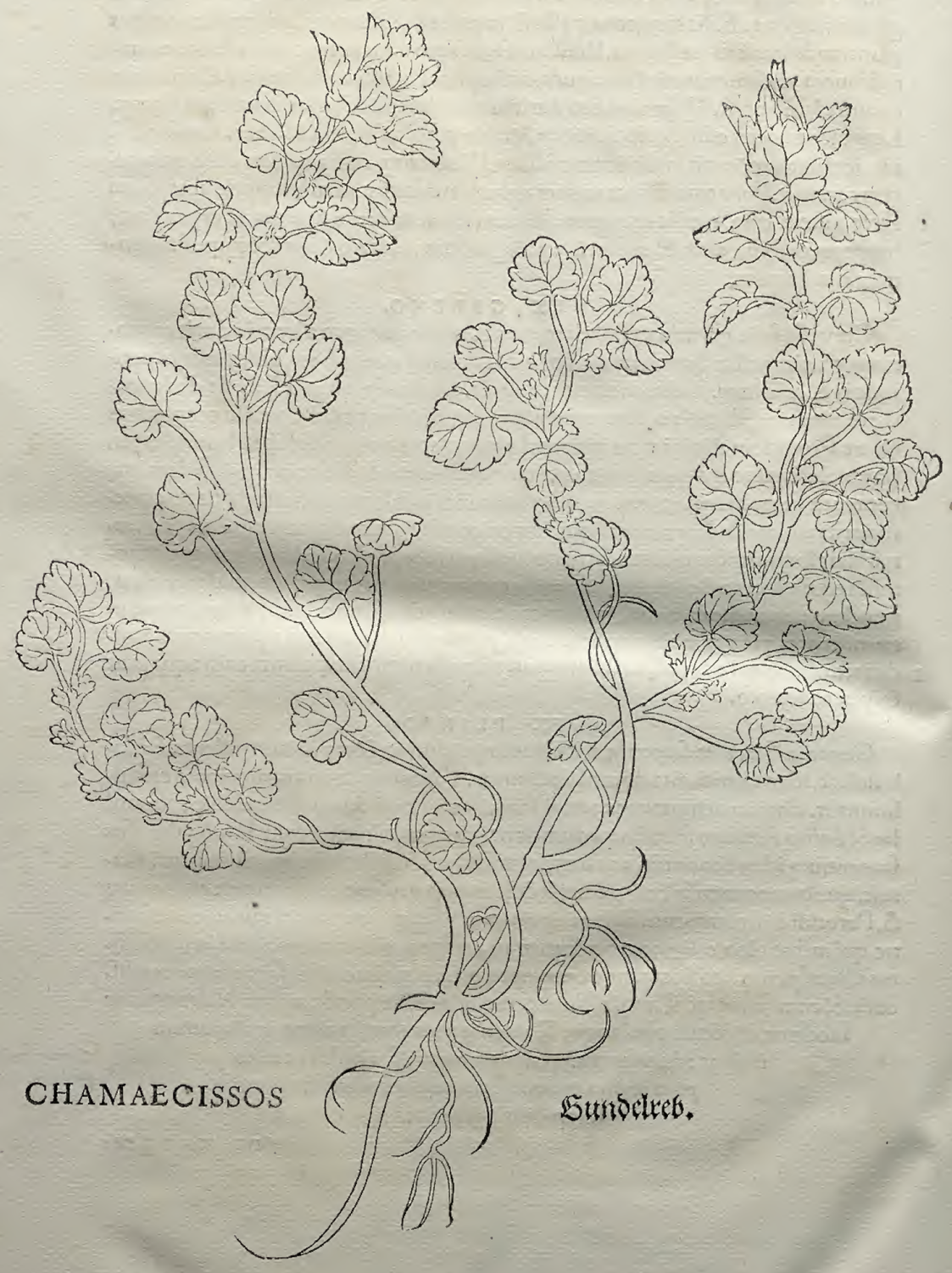

CHAMAECISSOS Gundelreb.

DE CHAMAECISSO▸ CA

NOMINA.

A

ΧΑΜΑΙΚΙΣΣΟΣ, ἢ γῆς στέφανος Græcis, Hed
Latinis appellatur. Officinæ nomen He
Germanicè Gundelreb/corrupto sanè n
esset Gundreb/hoc est, humi repens uit
manis Erdephew/& Erdenkrentzlin. Chamæcisso
non repat humi, foliis Hederæ similibus. Corona ter
ram spargens, folioso ueluti serto eandem coronare u

FORMA.

Folia Hederæ similia habet, minora tamen & ten
multos, foliis plenos, à terra quinq; aut sex prodeunt
nores tamen, & in gustu uehementer amaros. Radix
Ex hac historia satis constat herbam hodie uocatam
scoridis Chamæcissos. Siquidem foliis Hederæ co
nuioribus, ac in circuitu incisis. Legendũ enim esse
ipsa docet: nam etsi folia Chamæcissi aliquatenus He
diora, atqueadeo minora etiam & tenuiora existunt,
Dioscoridem frequens, ut ex alijs etiam locis suprà
dodrantalibus multis, foliosis, qui tamen antequam
dice procedunt. Flores denique eius Leucois simil
bis, aut purpureis, sed cœruleis: ita ut uehementer e
ra neque colore floribus Chamæcissi, qui Leucois
tant. Etsi enim colore neque albi, neque lutei sint, co
Leucoiorũ est, esse constat. In gustu deniq;, sicut etia
B que eius tenuis, & nullius prorsus usus est. His omn
pulchrè quadrat: neq; enim Græcis aliud sonat Cha
mi repentem Hederam. Cæterum non esse Elatine
superuacaneum arbitror, sapor manifestè ostendit,
& modicè acris est, atqueadeo calorem præ se fert. E
stringit. Sic non esse Asclepiada, ut taceam quod Se
ferat, uel unus locus natalis satis monstrat. Asclepia
tem terrestris in decliuibus locis & uallibus, ut ge
abundè indicat, prouenire solet. Quæ autem herba
nobis est.

LOCVS.

Nascitur in cultis locis, iuxta etiam sepes & dum

TEMPVS.

In Martio statim erumpit, & floret in magnam

TEMPERAMENTV

Amaritudo exiguaq; acrimonia foliorũ & florũ
calidam & siccam esse, ita ut hi qui frigidã esse statu

VIRES. EX DIO

Folia eius trioboli pondere in aquæ cyathis trib
nis diebus pota, ischiadicis prosunt. Morbum quo
dies similiter pota emendant atq; expurgant.

EX GALE

Chamæcissi flos quum sit admodum amarus, ie
qui illum etiam ischiadicis exhibeant.

LEONHART FUCHS *De Historia Stirpium Commentarii Insignes* BASEL, 1542 THE WARNOCK LIBRARY